

Κάποιοι ανενόχλητα κλέβουν το κράτος και άλλοι πληρώνουν

ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΑ

Της **Θεανώς Θειοπούλου**
theano.theiopolou@philelefttheros.com

Ο κόσμος έχει βαρεθεί να ακούει για φοροδιαφυγή και ότι κάποιοι ανενόχλητα κλέβουν το κράτος και κάποιοι άλλοι συνειδητά πληρώνουν τις οφειλές τους

Για ακόμη μια χρονιά η έκθεση της Ελεγκτικής Υπηρεσίας κατέγραψε αυτό που καταγράφει τα τελευταία χρόνια, ότι δεν αποδίδουν πλήρως τα εργαλεία που έχει στη διάθεσή του το Τμήμα Φορολογίας, με την τοποθέτηση MEMO σε περιουσίες και τη δέσμευση των τραπεζικών λογαριασμών των ασυνεπών φορολογουμένων, με αποτέλεσμα οι καθυστερημένες εισπράξεις να αυξάνονται αντί να μειώνονται.

Από την ανάλυση των ευρημάτων της Ελεγκτικής Υπηρεσίας, η συσσώρευση των καθυστερημένων εσόδων φαίνεται να οφείλεται σε μεγάλο βαθμό σε νομικά και φυσικά πρόσωπα που δεν δηλώνουν τα πραγματικά τους εισοδήματα, αποφεύγοντας να καταβάλουν τις σχετικές φορολογίες. Το Τμήμα Φορολογίας μπορεί να βρει εκατοντάδες δικαιολογίες γιατί υπάρχουν οφειλές €2,34 δισ. και γιατί οι ελεγκτικοί μηχανισμοί δεν αποδίδουν στο ακέραιο. Το Υπουργείο Οικονομικών διευκρινίζει ότι τα ανεισπρακτα φορολογικά έσοδα, ύψους €2,3 δισ., που αναφέρονται στην έκθεση του Γενικού Ελεγκτή, αφορούν την περίοδο από την ίδρυση της Δημοκρατίας μέχρι το τέλος του 2021 και οι φόροι που εισπράχθηκαν από το 1970 μέχρι 2021 φθάνουν τα €79,1 δισ. Υπενθυμίζεται ότι στην έκθεση της Ελεγκτικής Υπηρεσίας εντοπίστηκαν πολλαπλές αδυναμίες και κενά, όπως εταιρείες χωρίς φακέλους, δημόσιοι υπάλληλοι με μετοχές, μειωμένο ΦΠΑ σε επενδυτές και καθυστέρηση στην υποβολή των φορολογικών δηλώσεων, με αποτέλεσμα την καθυστέρηση εισπράξης φόρων ύψους €2

δισ. Φανταστείτε το κράτος να είχε επιπλέον έσοδα €2 δισ. τι θα μπορούσε να κάνει.

Προφανώς δεν μπορεί να εξαλειφθεί τελείως η φοροδιαφυγή, πάντα κάτι θα υπάρχει. Αλλά όταν απουσιάζει η κοινή λογική, η πολιτική βούληση περιορίζεται σε λόγια, όταν αρνιόμαστε να πάρουμε μαθήματα για το πώς αντιμετωπίζεται σε άλλες χώρες, θα αναρωτιόμαστε γιατί ορισμένοι δεν έχουν φορολογική συνείδηση. Ο κόσμος έχει βαρεθεί να ακούει για φοροδιαφυγή και ότι κάποιοι ανενόχλητα κλέβουν το κράτος και κάποιοι άλλοι συνειδητά πληρώνουν τις οφειλές τους. Απλά, όσο το Τμήμα Φορολογίας δεν μπορεί να επιτελέσει στο ακέραιο τον ρόλο του, ωθεί και τους νόμιμους φορολογούμενους να παρανομήσουν για να μην αισθάνονται οι καζοί της παρέας. Λυπηρό το φαινόμενο και αυτό που δεν μπορούν να ξεφύγουν ή να παρανομήσουν είναι οι μισθοί. Αν υπάρχει υποστελέχωση του Τμήματος, να ζητηθεί το ανάλογο προσωπικό. Αν υπάρχει προσωπικό και ακόμη η φοροδια-

φυγή ζει και βασιλεύει, πρέπει να προβληματιστούν οι ιθύνοντες. Από διαπιστώσεις έχουμε χορτάσει, ο πολίτης θέλει αποτελέσματα από το κυνήγι της φοροδιαφυγής.

Ας ελπίσουμε ότι η έκθεση που θα δημοσιεύσει η Ελεγκτική Υπηρεσία του χρόνου θα δείχνει βελτίωση της εικόνας και οι φορολογικές αρχές θα έχουν κάνει καλύτερα τη δουλειά τους.

Η Ελεγκτική Υπηρεσία στην έκθεση αναφέρει ότι εντόπισε περίπτωση φορολογούμενου ο οποίος το 2015, ενώ δήλωνε άνεργος λογιστής, μεταξύ 2014 μέχρι 2020 βρέθηκε να είναι μέτοχος/ διευθυντής σε δύο εταιρείες, οι οποίες εισέπραξαν €3 εκατ. από το κράτος για την προμήθεια ιατροφαρμακευτικών προϊόντων. Αυτό είναι ένα από τα παραδείγματα. Θα πρέπει το Τμήμα Φορολογίας να μας πει τι έχει κάνει για την κάθε περίπτωση.

Η φοροδιαφυγή, με βάση τον ορισμό που δίνει η βικιπαίδεια «αποτελεί σοβαρό έγκλημα - απόπειρα σε βάρος του κράτους. Γενικά αποκαλείται η καθ' οιονδήποτε τρόπο απόκρυψη φορολογητέας ύλης ενός φορολογούμενου φυσικού ή νομικού προσώπου από τις φορολογικές Αρχές. Η φοροδιαφυγή, εκτός από ποινικό αδίκημα που μπορεί να σημειωθεί κατά παράβαση ή καταστρατήγηση του φορολογικού νόμου, θεωρείται και έντονα αντικονομική συμπεριφορά δεδομένου ότι το συνολικό ποσό αυτής θα κληθεί τελικά να επωμισθεί, με πρόσθετα κυβερνητικά μέτρα, το σύνολο των φορολογουμένων».

Επισημαίνεται ότι, λόγω της σοβαρότητας του αδικήματος, όλα τα κράτη θεσπίζουν ειδικές και βαριές κυρώσεις για την αποτροπή του. Αυτές συνήθως έχουν τριπλό χαρακτήρα, δηλαδή πρόσθετη φορολογία υπό μορφή προστίμου, διοικητικές δεσμεύσεις π.χ. αποκλεισμό συμμετοχής σε εμπορικές πράξεις όπως δημοπρασίες δημοσίου, μη έκδοση διαβατηρίου κ.ά. καθώς και ποινικές όπως κράτηση, φυλάκιση με ό,τι επακόλουθα μπορεί να επιφέρουν, π.χ. σε πιστοποιητικά, βεβαιώσεις κ.λ.π.

Πετώντας στη θάλασσα μετανάστες αντί για μεχμετζίκ

ΑΝΑΛΥΣΗ

Του **Χρήστου Χατζηγιάννου***

Ο μετανάστης-πρόσφυγας δεν είναι πλέον ο εαυτός του, αλλά είναι ένα σύμβολο, ένα σημάδι, όπου το σημαίνόμενο είναι ο Τούρκος που επιτίθεται

Είχα γράψει σε προηγούμενο άρθρο (21/11/2021) για τους τρόπους με τους οποίους η κυπριακή και η ελληνική κυβέρνηση συνειδητά εργαλειοποιούν τους μετανάστες-πρόσφυγες. Όταν σκόπιμα τους εκθέτουν σε κίνδυνο στη θάλασσα, μετατρέποντας ανθρώπους σε «σπάρτα κινδύνου» για να αποτρέψουν άλλους επεισοδούς μετανάστες, αυτό είναι συνειδητή εργαλειοποίηση. Η όταν τους φυλακίζουν σε κλειστές δομές, για τον ίδιο λόγο.

Όταν επίσης θεσπίζεται εθνικός κατώτατος μισθός και εξαιρούνται από αυτόν οι κλάδοι της γεωργοκτηνοτροφίας και της οικιακής εργασίας -κλάδοι στους οποίους κατεχοκίν εργοδοτούνται μετανάστες και αιτητές ασύλου- πρόκειται για συνειδητή εργαλειοποίηση.

Συνειδητή εργαλειοποίηση επισημαίνεται και όταν μεγαλοποιούν το βαθμό στον οποίο η Τουρκία ελέγχει τις μεταναστευτικές ροές. Αυτό επιτρέπει στις κυβερνήσεις Ελλάδας και Κύπρου να κάνουν ακόμα ένα βήμα και να μιλούν πλέον για «υβριδικό πόλεμο» της Τουρκίας, κάτι που τους επιτρέπει να μετατοπίζουν το θέμα και να συγκαλύπτουν εγκλήματα αποτυχίας και ευθύνες προς τους μετανάστες-πρόσφυγες και προς τη διεθνή κοινότητα. Η ιδέα του «υβριδικού πολέμου» επιτρέπει στις δύο κυβερνήσεις να ανασηματοδοτήσουν τους μετανάστες-πρόσφυγες σε επιθετικά εργαλεία των Τούρκων. Ο μετανάστης-πρόσφυγας δεν είναι πλέον ο εαυτός του, αλλά είναι ένα σύμβολο, ένα σημάδι, όπου το σημαίνόμενο είναι ο Τούρκος που επιτίθεται. Ο μετανάστης έχει μετατραπεί, με άλλα λόγια, σε υποκατάστατο του Τούρκου εισβολέα.

Αυτό που δεν είχα αντιληφθεί σε προηγούμενες λύσεις, είναι πώς αυτή η αντικατάσταση (μετανάστης Τούρκος) είναι το έργο ενός υποσυνειδητού μηχανισμού που έχει δύο ψυχολογικές λειτουργίες. Η μια λειτουργία

είναι απαλλακτική: επιτρέπει στις εν λόγω κυβερνήσεις να μετατοπίσουν το θέμα, έτσι ώστε να απαλλαγούν από τις συμβατικές, πθικές, υποχρεώσεις τους προς μετανάστες-πρόσφυγες βάσει διεθνούς δικαίου. Η δεύτερη λειτουργία αφορά σε υποσυνειδητή εργαλειοποίηση: επιτρέπει στο εθνικιστικό υποκείμενο να ικανοποιήσει ανοκλήρωτες επιθυμίες που έχουν να κάνουν με την Τουρκία. Η Τουρκία είναι ο Μεγάλος Εχθρός κατά του οποίου εκκρεμούν ιστορικές επιθυμίες εκδίκησης και λύτρωσης. Ο αλτρουπισμός έχει ιζηματοποιηθεί σε ματαιωμένες επιθυμίες εκδίκησης.

Πρόκειται για επιθυμίες με στόχους εξαιρετικά επικίνδυνους και μη αποδεκτούς, αφού το υποκείμενο για να τους ικανοποιήσει πρέπει να ρισκάρει τη ζωή του και μάλλον να σκοτωθεί. Με την ιδέα του «υβριδικού πολέμου» ενεργοποιείται μια διαδικασία ψυχολογικής μετάθεσης, όπου τα αντικείμενα-στόχοι αυτών των επι-

θυμών αντικαθίστανται με άλλα αντικείμενα, τα οποία είναι πιο «προσιτά», λιγότερο επικίνδυνα, που αποτελούν ευκολότερο στόχο για να ικανοποιηθούν οι επιθυμίες. Έτσι, αν οι μετανάστες-πρόσφυγες θεωρηθούν πρόεκταση του Τούρκου κατακτητή, δεν χρειάζεται να επιτεθεί κανείς στα μεχμετζίκ για να πετύχει νίκη επί των μεχμετζίκ: μπορεί να επιτεθεί σε ένα μετανάστη-πρόσφυγα. Και δεν χρειάζεται να πετάξει κανέναν Τούρκο στη θάλασσα-είναι αρκετό να πετάξει ένα μετανάστη στη θάλασσα. Θα είναι σαν να επιτέθηκε στα μεχμετζίκ και σαν να πέταξε τους Τούρκους στη θάλασσα.

Διά της μετάθεσης, εργαλειοποιούνται οι μετανάστες για να ικανοποιηθούν επιθυμίες που, υπό κανονικές περιστάσεις, θα χρειαζόταν να ρισκάρει κανείς τη ζωή του για να τις ικανοποιήσει.

* Διδάκτωρ Φιλοσοφίας, www.christoshadjioannou.com